

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **Skoma - Lux s. r. o.**, se sídlem Polská 553/26, Olomouc, zastoupena JUDr. Michalem Filoušem, advokátem se sídlem Koželužská 5, Olomouc, proti žalovanému: **Celní ředitelství Olomouc**, se sídlem Blanická 19, Olomouc, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 4. 2008, č. j. 22 Ca 84/2007 – 36,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 4. 2008, č. j. 22 Ca 84/2007 – 36, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobkyně Skoma-Lux s. r. o. domáhá u Nejvyššího správního soudu vydání rozsudku, kterým by byl zrušen rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 4. 2008, č. j. 22 Ca 84/2007 - 36, a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ostravě (dále také „krajský soud“) napadeným rozsudkem ze dne 3. 4. 2008, č. j. 22 Ca 84/2007 - 36, zamítl žaloby společnosti Skoma - Lux s. r. o. (dále též „žalobkyně“) proti rozhodnutím Celního ředitelství Olomouc (dále také „žalovaný“) ze dne 12. 12. 2006, č. j. 10305/06-1301-21, č. j. 10306/06-1301-21, č. j. 10308/06-1301-21, č. j. 10309/06-1301-21, ze dne 4. 5. 2007, č. j. 2950/07-1301-21, č. j. 2951/07-1301-21, č. j. 2952/07-1301-21, č. j. 2953/07-1301-21, č. j. 2954/07-1301-21, č. j. 2955/07-1301-21, č. j. 2956/07-1301-21, ze dne 3. 9. 2007, č. j. 5834/07-1301-21 a ze dne 7. 9. 2007, č. j. 5646/07-1301-21, kterými žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutím Celního úřadu Olomouc (dále též „celní úřad“) ze dne 4. 10. 2006, č. j. 8146-1/06-1361-021, č. j. 8146-2/06-1361-021, č. j. 8146-3/06-1361-021, č. j. 8146-4/06-1361-021, ze dne 18. 1. 2007, č. j. 10949-2/06-1361-021, ze dne 14. 2. 2007, č. j. 396-2/07-136100-021, č. j. 397-2/07-136100-021, č. j. 398-2/07-136100-021, č. j. 399-2/07-136100-021, č. j. 400-2/07-136100-021, č. j. 401-2/07-136100-021, ze dne 6. 6. 2007, č. j. 3092/07-136100-021, a ze dne 7. 9. 2007, č. j. 2886-2/07-136100-021, jimiž celní úřad vrátil žalobkyni přeplatky na cle v souvislosti s dovozem moldavských vín „Muškát moldavský, Kagor, Kagor VK a Cahor 1988“ a současně doměřil žalobkyni rozdíl na spotřební dani z tohoto zboží.

Krajský soud při svém rozhodování vyšel z toho, že předmětem řízení v uvedených věcech je spor o to, zda žalobkyně při propuštění dováženého zboží - moldavských vín: „Muškát moldavský, Kagor, Kagor VK a Cahor 1988“ (dále jen „dovážené zboží“) do volného oběhu, tyto správně celně zařadila do příslušné podpoložky celního sazebníku, a zda jí proto byla napadenými rozhodnutími stanovena spotřební daň a clo v souladu s právními předpisy, či nikoliv. Dovážené zboží totiž nevzniklo jako finální produkt kvašení toliko hroznového moštu, ale tak, že v průběhu kvašení hroznové šťávy byl do něho přidán cukr a alkohol, který neměl původ v čerstvých hroznech. Tento proces výroby a složení dováženého zboží pak měl za následek spor mezi žalobkyní a správními orgány, zda toto zboží je třeba zařazovat pod č. 2204 nebo pod č. 2206 kombinované nomenklatury celního sazebníku (od tohoto celního zařazení je následně odvislé vyčíslení spotřební daně a cla). Krajský soud věc uvážil tak, že pokud byla žalobkyni stanovena spotřební daň a clo u dováženého zboží napadenými rozhodnutími odvolacího správního orgánu v rozdílné výši, než jak je žalobkyně přiznala v příslušných JSD při jeho dovozu, potom správní orgány posoudily věc v souladu se zákonem. Přidání lihu při výrobě dováženého zboží, který nemá svůj původ v čerstvých hroznech (hroznové šťávě) totiž vylučuje zařazení uvedeného zboží do čísla 2204 kombinované nomenklatury celního sazebníku. Žalované celní ředitelství proto správně zařadilo dovážené zboží do kapitoly 22, resp. v jejím rámci do čísla 2206. Krajský soud neshledal opodstatněným ani návrh žalobkyně, aby věc postoupil Soudnímu dvoru, a to jednak proto, že není soudem ve smyslu čl. 234 SES a jednak proto, že považuje svůj výklad za zcela jednoznačný.

Tento rozsudek krajského soudu napadla žalobkyně - společnost Skoma - Lux s. r. o. - jako stěžovatelka (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížností, kterou opřela o důvody uvedené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.

Stěžovatelka vytkla krajskému soudu, že napadený rozsudek je založen na nesprávném posouzení právní otázky soudem v předchozím řízení a že je současně i nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů. Především nemůže souhlasit se závěrem krajského soudu, který přisvědčil žalovanému celnímu ředitelství v tom, že dovážené zboží bylo třeba správně zařadit do čísla 2206 kombinované nomenklatury. Správní soud nesprávně vycházel z nařízení Komise č. 600/2006, pokud jde o dovážená bílá vína (Muškát moldavský), neboť toto nařízení se týká výlučně produktů červeného zbarvení. Za účelem prokázání oprávněnosti svého tvrzení o správnosti celního zařazení dováženého zboží pod č. 2204 kombinované nomenklatury předložila i množství listinných důkazů (zejm. reklamní materiály výrobců a prodejců /prospekty/, různé zájmové měsíčníky, historický exkurz vzniku názvu dováženého zboží – Kagor, apod.), které měly prokazovat její tvrzení o tom, že dovážené zboží je skutečně vínem ve smyslu čísla 2204 kombinované nomenklatury celního sazebníku. Krajský soud rovněž nesprávně aplikoval i nařízení Rady (ES) č. 1493/1999, o společné organizaci trhu s vínem. Z čl. 44 tohoto nařízení skutečně vyplývá, že na území společenství nemohou být nabízeny nebo dodávány k přímé lidské spotřebě produkty tam vymezené, které nejsou povoleny právními předpisy společenství. Nevyplývá z něj však to, že by dovážené zboží nebylo možno zařadit pod číslo 2204 kombinované nomenklatury. Toto nařízení sleduje toliko účel v něm vymezený. Vztahuje se pouze na kódy kombinované nomenklatury 2204, avšak pouze pokud jde o vína pocházející ze společenství. U dováženého zboží tomu tak ale není. Nelze proto ani vycházet z definice likérového vína, obsažené v nařízení o společné organizaci trhu s vínem, ale z definice likérového vína, jak vyplývá z kombinované nomenklatury. Ostatně v jiných členských státech EU je oproti České republice dovážené zboží proclíváno pod položkou 2204 kombinované nomenklatury. Zcela stranou pozornosti krajského soudu pak zůstala její právní argumentace o nesprávnosti celního zařazení s poukazem na judikaturu Soudního dvora a písemné důkazy. S předestřenými názory Soudního dvora se pak krajský soud vůbec nevypořádal. Naproti tomu ale vyšel z reakce (argumentů) žalovaného na toto podání, včetně již uvedeného nařízení o společné organizaci trhu s vínem, o kterém však nebyla v žalobou napadeném správním rozhodnutí ani zmínka. Rozsudek krajského soudu je proto i nepřezkoumatelný. Stěžovatelka

proto vznesla požadavek, aby Nejvyšší správní soud položil předběžnou otázku Soudnímu dvoru k sazebnímu zařazení dováženého zboží, tj. zda je správně zařazeno do čísla 2206 nebo má být, jak sama dovozuje, správně zařazeno do čísla 2204 kombinované nomenklatury.

Celní ředitelství Olomouc se k podané kasační stížnosti vyslovilo tak, že ji považuje za nedůvodnou. Stěžovatelkou poukazovaná rozhodnutí Soudního dvora se k projednávané věci nevztahují, neboť se týkají typově i druhově zcela jiného zboží. Toto krajský soud dostatečně uvážil a proto jeho rozhodnutí není nepřezkoumatelné. Neopodstatněná je též výtku, že krajský soud zúžil rozsah žaloby stěžovatelky. Je tomu tak proto, že žalobní bod směřující do věci samé je toliko jediný, a to, že správní orgány nesprávně sazebně zařadily dovážené zboží pod č. 2206 kombinované nomenklatury. Stěžovatelka ani nikterak neprokázala svá tvrzení o tom, že celní orgány jiných států zařazují dovážené zboží do čísla 2204 kombinované nomenklatury. Stěžovatelka se mylí i pokud jde o výklad nařízení rady č. 1493/99 o společné organizaci trhu s vínem. Tento předpis se vztahuje i na obchod s vínem se třetími zeměmi. (viz. čl. 2 Aktu o přistoupení). Je totiž zásadou, že dnem přistoupení se ustanovení původních smluv a aktů přijatých na jejich základě před přistoupením stávají závaznými pro nové členy. Pro Českou republiku se tak stalo dne 27. 8. 2004, kdy byly zveřejněny v úředním věstníku. Od tohoto data se, bez ohledu na nařízení Komise č. 600/2006 ze dne 18. 6. 2006, sazební zařazení zboží řídí kromě jiného právě i nařízením Rady 1493/99. Z tohoto důvodu proto dopadá i na uskutečněné dovozy předmětného zboží stěžovatelkou. Pokud pak stěžovatelka namítá, že se nařízením Rady č. 1493/99 celní orgány v některých svých žalobou napadených rozhodnutích výslovně nezabývaly, je to způsobeno tím, že při jejich odůvodněních vycházely z dispoziční zásady. Pokud proto v tomto směru nebyla postavena odvolací námitka, nebylo ani důvodu jeho použití v odůvodnění objasňovat. Není zde rovněž racionálního důvodu nevztahovat nařízení Komise č. 600/06 i na posuzování dováženého zboží označovaného jako „Muškát moldavský“, který z dováženého zboží nemá červené zbarvení. Z hlediska složení, technologie výroby a účelu použití vykazuje toto zboží shodné nebo velmi podobné charakteristiky jako zbylé dovážené zboží – tj. jde o kapalinu, nápoj vykazující přibližně stejný objemový obsah alkoholu, do kterého byl přidán cukr a ethylalkohol jiného původu než z hroznové šťávy. Obchodní název dováženého zboží pak nemůže být v žádném případě objektivním kritériem pro sazební zařazení tohoto zboží. Existují zde totiž vedle sebe nápoje - vína obdobného nebo totožného názvu jako Kagor či další, které splňují podmínky pro zařazení do čísla 2204 kombinované nomenklatury a nápoje odlišné nejen chutí, buketem nebo barvou, které stejně jako dovážené zboží tyto podmínky nesplňují, resp. je třeba je zařadit do čísla 2206 kombinované nomenklatury jako „ostatní kvašené nápoje“. Celní ředitelství Olomouc proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud podanou kasační stížnost zamítl.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadený rozsudek krajského soudu v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. v rozsahu, který uplatnila stěžovatelka v kasační stížnosti a došel k závěru, že napadený rozsudek krajského soudu je třeba zrušit, a věc vrátit tomuto soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud předesílá, že nejen řízení před krajskými soudy je založeno na dispoziční zásadě (§ 71 odst. 2 a § 75 odst. 2 s. ř. s.). Je tomu tak i v řízení před kasačním soudem, byť zde je tato zásada prolomena ustanovením § 109 odst. 2, 3 s. ř. s. Podle ustanovení § 109 odst. 3 s. ř. s. je sice Nejvyšší správní soud vázán důvody kasační stížnosti, to ale neplatí, bylo-li řízení před soudem zmatečné [§ 103 odst. 1 písm. c)] nebo bylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, anebo je-li napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné [§ 103 odst. 1 písm. d)], jakož i v případech, kdy je rozhodnutí správního orgánu nicotné.

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplývá, že krajský soud usnesením ze dne 3. 4. 2008, č. j. 22 Ca 84/2007 – 32, rozhodl o spojení věcí sp. zn. 22 Ca 84/2007,

sp. zn. 22 Ca 85/2007, sp. zn. 22 Ca 86/2007, sp. zn. 22 Ca 87/2007, sp. zn. 22 Ca 201/2007, sp. zn. 22 Ca 202/2007, sp. zn. 22 Ca 203/2007, sp. zn. 22 Ca 210/2007, sp. zn. 22 Ca 211/2007, sp. zn. 22 Ca 212/2007, sp. zn. 22 Ca 213/2007 a sp. zn. 22 Ca 363/2007, ke společnému projednání s věcí vedenou u tohoto soudu pod sp. zn. 22 Ca 359/2007. V případě poslední uvedené věci sp. zn. 22 Ca 359/2007 šlo podle obsahu tohoto spisu o přezkoumání zákonnosti zamítavého rozhodnutí celního ředitelství o celním deliktu (§ 298 odst. 1 zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon /dále jen „celní zákon/, neboť stěžovatelka měla porušit ustanovení § 293 písm. d/ celního zákona), tedy o přezkoumání rozhodnutí o správním (celním) deliktu a příslušné sankci za tento delikt, které bylo vydáno podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). V případě ostatních věcí pak šlo o přezkoumání zákonnosti zamítavých rozhodnutí celního ředitelství o stanovení cla a spotřební daně, tedy o přezkoumání rozhodnutí vydávaných v řízení podle zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

Podle ustanovení § 39 odst. 1 s. ř. s. samostatné žaloby směřující proti témuž rozhodnutí anebo proti rozhodnutím, která spolu skutkově souvisejí, může předseda senátu usnesením spojit ke společnému projednání.

Podle ustanovení § 39 odst. 2 s. ř. s. směřuje-li jedna žaloba proti více rozhodnutím, může předseda senátu usnesením každé takové rozhodnutí vyloučit k samostatnému projednání, není-li společné řízení možné nebo vhodné.

Podle ustanovení § 112 odst. 1 o. s. ř. může soud v zájmu hospodárnosti řízení spojit ke společnému řízení věci, které byly u něho zahájeny a skutkově spolu souvisí nebo se týkají týchž účastníků.

Podle ustanovení § 112 odst. 2 o. s. ř. jsou-li v návrhu na zahájení řízení uvedeny věci, které se ke spojení nehodí, nebo odpadnou-li důvody, pro které byly věci soudem spojeny, může soud některou věc vyloučit k samostatnému řízení.

Z uvedených ustanovení s. ř. s. a o. s. ř. vyplývá, že správní soud je povinen, než přistoupí k aplikaci ustanovení § 39 s. ř. s., popř. ustanovení § 112 o. s. ř. za použití ustanovení § 64 s. ř. s., uvážit vždy skutkový a právní rámec té které projednávané věci.

Ke spojení se hodí věci, které buď spolu skutkově souvisejí nebo se týkají týchž účastníků. Ke spojení se však nehodí věci, kde přezkoumání zákonnosti rozhodnutí v jedné věci vytváří teprve předpoklady pro posouzení zákonnosti rozhodnutí v jiné věci, byť se obě věci týkají týchž účastníků řízení a zdánlivě spolu skutkově souvisejí. Právě takové chyby se dopustil krajský soud vydáním usnesení ze dne 3. 4. 2008, č. j. 22 Ca 84/2007 – 32, o spojení věcí. Krajský soud tímto usnesením spojil ke společnému projednání věc vedenou původně pod sp. zn. 22 Ca 359/2007 (přezkoumání rozhodnutí o celním deliktu) s již uvedenými ostatními věcmi (o stanovení cla a spotřební daně) a rozhodl o spojených věcech jedním zamítavým rozsudkem, který je napaden kasační stížností. Krajský soud tak učinil přesto, že právě pravomocné přezkoumání zákonnosti rozhodnutí o stanovení cla a spotřební daně (předmětem sporu mezi účastníky je otázka sazebního zařazení vín) teprve vytvářelo předpoklady pro posouzení zákonnosti rozhodnutí o celním deliktu, jež spočívá v porušení ustanovení § 293 písm. d) celního zákona (pachatel způsobí, že mu bylo zboží propuštěno na základě nepravých, pozměněných nebo padělaných dokladů nebo nesprávných nebo nepravdivých údajů).

Jinak řečeno, krajský soud při správném použití zákona měl nejprve pravomocně a konečným způsobem vyřešit otázku zákonnosti rozhodnutí o stanovení cla a spotřební daně, které bylo pro rozhodnutí o celním deliktu předběžnou otázkou, a teprve poté měl přezkoumat

zákonnost rozhodnutí o celním deliktu. Namísto toho, však krajský soud spojil ke společnému projednání věci ke spojení se nehodící, a rozhodl o nich jedním rozsudkem.

Tato vada řízení také mohla a měla vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé, neboť se významně podílela na nepřezkoumatelnosti kasační stížnosti napadeného rozsudku krajského soudu.

Otázkou přezkoumatelnosti rozhodnutí krajských soudů ve správním soudnictví se Nejvyšší správní soud zabýval již dříve. Tento správní soud v rozsudku ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, který byl uveřejněn pod č. 244/2004 Sbírky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, vyslovil, že „*Za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. lze považovat zejména ta rozhodnutí, která postrádají základní zákonné náležitosti, z nichž nelze seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo rozhodnuto, která zkoumají správní úkon z jiných než žalobních důvodů (pokud by se nejednalo o případ zákonem předpokládaného přezkumu mimo rámec žalobních námitek), jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním, která neobsahují vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné*“. V rozsudku ze dne 14. 11. 2007, č. j. 1 Afs 53/2007 - 34 (dostupný na www.nssoud.cz) pak vyslovil právní názor, že „*Je povinností soudu stranám sporu ozřejmit, jakými úsudky byl veden a k jakým závěrům dospěl*“. K vymezení rozsahu přezkoumatelnosti soudních rozhodnutí pak přispěl svou měrou i Ústavní soud, který např. v nálezu ze dne 11. 4. 2007, sp. zn. I. ÚS 741/06 (dostupný na www.nalus.usoud.cz) vyslovil, že odůvodnění rozhodnutí soudu jednajícího a rozhodujícího ve správním soudnictví, z něhož nelze zjistit, jakým způsobem postupoval soud při posuzování rozhodné skutečnosti, nevyhovuje zákonným požadavkům kladeným na obsah odůvodnění a v konečném důsledku takové rozhodnutí zasahuje do základních práv účastníka řízení, který má nárok na to, aby jeho věc byla spravedlivě posouzena.

Těmto požadavkům však přezkoumávaný rozsudek krajského soudu nedostojí.

Krajský soud napadeným rozsudkem rozhodl tak, že zamítl žaloby společnosti Skoma - Lux s. r. o. proti rozhodnutím Celního ředitelství Olomouc, jež jsou uvedeny v záhlaví rozsudku. Mezi rozhodnutími odvolacího správního orgánu jsou nejen rozhodnutí ve věci stanovení cla a spotřební daně, ale v důsledku spojení věcí i rozhodnutí Celního ředitelství Olomouc ze dne 3. 9. 2007, č. j. 5834/07-1301-21, které je rozhodnutím o celním deliktu napadené žalobou, vedenou u krajského soudu pod sp. zn. 22 Ca 359/2007. Ve shodě s tím je i v odůvodnění rozsudku konstatováno, že „Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a dospěl k závěru, že žaloby důvodné nejsou“. V odůvodnění rozsudku krajského soudu je pak konstatováno, že stěžovatelka se žalobou podanou proti rozhodnutím Celního ředitelství Olomouc domáhá zrušení rozhodnutí, jež jsou uvedeny v záhlaví tohoto rozsudku, které směřovaly proti rozhodnutí správce daně, jimiž celní úřad: „...vrátil žalobci přeplatky na cle v souvislosti s dovozem moldavských vín „*Muškat moldavský, Kagor, Kagor VK a Cabor 1988*“ a současně doměřil žalobci rozdíl na spotřební dani z tohoto zboží“.

Z výrokové části kasační stížnosti napadeného rozsudku krajského soudu tedy zřetelně vyplývá, že krajský soud zamítl nejen žaloby společnosti Skoma - Lux s. r. o. proti rozhodnutím Celního ředitelství Olomouc ve věci stanovení cla a spotřební daně, ale i žalobu proti rozhodnutí Celního ředitelství Olomouc ve věci celního deliktu. Totéž pak vyplývá z odůvodnění napadeného rozsudku, pokud je v něm uvedeno jaká (napadená) správní rozhodnutí krajský soud přezkoumal. V podstatě totéž vyplývá i z výčtu žalobou napadených rozhodnutí Celního ředitelství Olomouc i rozhodnutí Celního úřadu Olomouc, která jsou uvedena v záhlaví a odůvodnění rozsudku krajského soudu, jež stěžovatelka napadá žalobou (mezi těmito rozhodnutími jsou nejen rozhodnutí Celního ředitelství Olomouc ve věci stanovení cla a spotřební

daně, ale i rozhodnutí Celního ředitelství Olomouc ze dne 3. 9. 2007, č. j. 5834/07-1301-21, které je rozhodnutím o celním deliktu napadené žalobou, vedenou u krajského soudu pod sp. zn. 22 Ca 359/2007). V souladu s tím již není konstatování krajského soudu obsažené v odůvodnění napadeného rozsudku, že stěžovatelka se žalobou podanou proti rozhodnutí Celního ředitelství Olomouc domáhá zrušení rozhodnutí, jež jsou uvedeny v záhlaví tohoto rozsudku, které směřovaly proti rozhodnutí správce daně, jimiž celní úřad: „...vrátil žalobci přepjatky na cle v souvislosti s dovozem moldavských vín „Muškát moldavský, Kagor, Kagor VK a Cahor 1988“ a současně doměřil žalobci rozdíl na spotřební dani z tohoto zboží“. Z odůvodnění napadeného rozsudku krajského soudu rovněž nevyplývá jakákoliv obsahová zmínka a úvaha tohoto správního soudu stran rozhodnutí Celního ředitelství Olomouc ve věci celního deliktu stěžovatelky vedené u krajského soudu pod sp. zn. 22 Ca 359/2007. Odůvodnění rozhodnutí správního soudu tedy zcela postrádá úvahu krajského soudu o rozhodné otázce, zda stěžovatelka způsobila, že jí bylo zboží propuštěno na základě nepravdivých, pozměněných nebo padělaných dokladů nebo nesprávných nebo nepravdivých údajů ve smyslu shora citovaných ustanovení celního zákona.

Ve světle toho, co bylo uvedeno, Nejvyšší správní soud považuje kasační stížností napadený rozsudek krajského soudu za nepřezkoumatelný z důvodu nesrozumitelnosti. Je tomu tak proto, že výrok tohoto rozsudku, kterým byla zamítnuta i žaloba stěžovatelky proti rozhodnutí Celního ředitelství Olomouc ze dne 3. 9. 2007, č. j. 5834/07-1301-21, a tedy rozhodováno i ve věci celního deliktu, je v rozporu s odůvodněním tohoto rozsudku, které neobsahuje vůbec žádné rozhodné skutkové okolnosti ve vztahu k celnímu deliktu, ani právní závěry vyplývající z těchto skutkových okolností. Z odůvodnění rozsudku by se tedy mohlo podávat, že o celním deliktu nebylo vůbec rozhodováno. Pro posouzení věci je však rozhodující výrok, který se vztahuje i k žalobou napadenému rozhodnutí Celního ředitelství Olomouc o celním deliktu, jež je uvedeno v předmětu soudního přezkumu v záhlaví napadeného rozsudku. Nutno proto dospět k závěru, že odůvodnění napadeného rozsudku krajského soudu nesplňuje požadavek jednoznačnosti důvodů rozsudku ve vztahu k jeho výroku (neobsahuje žádné rozhodné skutkové okolnosti ve vztahu k celnímu deliktu a právní posouzení těchto okolností). Nemůže pak být ani sporu o tom, že tato nepřezkoumatelnost rozhodnutí krajského soudu je přímým důsledkem pochybení tohoto správního soudu při aplikaci ustanovení § 39 s. ř. s. stran spojování věci o celním deliktu s ostatními věcmi o stanovení cla a spotřební daně ke společnému projednání.

Nejvyšší správní soud se za daného stavu věci nezabýval vytýkaným nesprávným právním posouzením věci, jakož i návrhem stěžovatelky na předložení předběžné otázky Soudnímu dvoru ve věci sazebního zařazení stěžovatelkou dováženého zboží do čísla 2204 nebo do čísla 2206 kombinované nomenklatury celního sazebníku. Je tomu tak proto, že usnesením ze dne 2. 7. 2009, č. j. 7 Afs 11/2008 - 75, sám předložil Soudnímu dvoru podle čl. 234 SES k posouzení předběžnou otázku, zda je třeba zboží označované jako „červené víno dezertní Kagor VK“, obsažené v lahvích à 0,75 LTR s obsahem alkoholu 15,8 %–16,1 % vol, do kterého byl v průběhu jeho výroby přidán řepný cukr a kukuřičný alkohol, tedy substance, které nemají původ v čerstvých hroznech, zařadit do čísla 2204 nebo do čísla 2206 kombinované nomenklatury celního sazebníku. S ohledem na okolnost, že ve věci sp. zn. 7 Afs 11/2008 se jednalo o posouzení identické právní otázky, jako v části nyní projednávané věci (zde jde i o produkt čirý, označovaný jako „bílé víno dezertní Muškát moldavský“), došel Nejvyšší správní soud k závěru, že jeho případný právní závěr k této otázce v nyní projednávané věci by byl přinejmenším předčasný. Rozhodnutí Soudního dvora ve věci sp. zn. 7 Afs 11/2008, které nadto sám Nejvyšší správní soud vyvolal, může totiž mít vliv na rozhodování soudu o věci samé (*acte éclairée*).

Z výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že napadený rozsudek krajského soudu je nepřezkoumatelný ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm.d) s. ř. s., a proto

tento rozsudek podle § 110 odst. 1 věta první před středníkem s. ř. s. zrušil a věc vrátil Krajskému soudu v Ostravě k dalšímu řízení.

V dalším řízení bude na krajském soudu, aby po zrušení napadeného rozsudku znovu posoudil zákonné podmínky pro spojení věcí ke společnému projednání v případě rozhodování ve věcech stanovení cla a spotřební daně a věci o celním deliktu, když prvně uvedené věci vytvářejí předpoklad k rozhodnutí ve věci celního deliktu a vydal zákonu odpovídající rozhodnutí. Dále bude na krajském soudu, aby vyvodil odpovídající právní závěry ve vztahu k nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku tohoto soudu pro nesrozumitelnost a ze sdělení kasačního soudu o předložení předběžné otázky Soudnímu dvoru ve věci sp. zn. 7 Afs 11/2008.

Zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu, a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je tento soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud rozhodl o kasační stížnosti rozsudkem bez jednání, protože mu takový postup umožňuje ustanovení § 109 odst. 1 s. ř. s.

V novém rozhodnutí krajský soud rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. srpna 2009

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu